

vi har at holde os til. Og nu efter at den højtærede Statsminister har talt, maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ikke kan indse, at der er fjerneste Uoverensstemmelse mellem ham og den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Forsvarsminister har skyndt sig at attestere, at der ikke var nogen Uoverensstemmelse, saaledes som man fra konservativ Side havde haabet; den højtærede Handelsminister og den højtærede Indenrigsminister har ikke talt for at erklære det samme, men jeg opfatter deres Tavshed som et Vidnesbyrd om, at de ligesom den højtærede Forsvarsminister ganske slutter sig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser.

Saa er der kun Spørgsmaal om den højtærede Statsminister, og den højtærede Statsministers Udtalelser forleden er som sædvanlig tvetydige, ubestemte og uklare; men de kan meget vel fortolkes saaledes, at han i Virkeligheden fuldt ud slutter sig til Landbrugsministerens Synsmaade. Og de Ord, Statsministeren nu har udtalt, gaar ud paa, at der i Ministeriet er Enighed om Retningslinierne i dets økonomiske Politik. Hvis der er det, maa den højtærede Statsminister billige den højtærede Landbrugsministers Udtalelser. Endvidere hævder den højtærede Statsminister, at der i Landbrugsministerens Udtalelser ikke er noget, der strider imod de øvrige Ministres Udtalelser, hans egne Udtalelser eller Dagsordenen af 19. Oktober — saaledes forstaar han dem. Altsaa, den højtærede Statsminister forstaar de Konservatives Ord i Dagsordenen om Forvisningen om, at Ministeriet vil følge en for alle Erhverv, ogsaa Byerhvervene, betryggende Politik saaledes, at det vil sige: den højtærede Landbrugsministers Handelspolitik. Det kan der ikke være Skygge af Tvivl om; det er det, den højtærede Statsminister mener.

Alt dette er nu blevet konstateret ved denne Diskussion. Derfor tror jeg, at det har været i høj Grad nyttigt for at klare Begreberne, at vi tog dette Emne, Ministeriets Handelspolitik, ud af den store Finanslovbehandling, hvor man diskuterer 27 andre forskellige Spørgsmaal om alt muligt, tog det ud for sig selv for at faa Klarhed, en højt tiltrængt Klarhed over Ministeriets Holdning paa det handelspolitiske Omraade. Jeg kan ikke indse, hvad det skulde kunne skade konservative Interesser, tværtimod, efter min Mening er Grundbetingelsen for, at det konservative Parti skal have Udviklingsmuligheder, skal være i Stand til at gøre et Fremstød, som

det ærede Medlem Hr. Pürschel har spaaet; det vil gøre, den, at man, som den engelske nuværende Førsteminister sagde forleden Dag i sin Programudtalelse, først og fremmest fra konservativ Side fører en Redelighedens Politik, en Klarhedens og Fasthedens og Utvetydighedens Politik. Det tror jeg er den første Betingelse.

For at bidrage til, at denne Betingelse i nogen Grad bliver opfyldt, har jeg tilladt mig at stille min Dagsorden. Den er ikke et Forsøg paa Ministerstormeri eller nogen Mistillidserklæring overfor Ministeriet. Jeg har overhovedet aldrig stillet Mistillidserklæringer overfor den højtærede Regering. Det tror jeg nemlig slet ikke er nødvendigt, for jeg tror, at den falder over sig selv, over sine egne Ben. Der er slet ikke nogen Grund til at fremskynde dette Fald. Tværtimod; jeg tror, at Stillingen i mange Maader vil blive bedre; hvis man venter. Men jeg tror ganske vist ikke, Stillingen vil blive bedre, hvis man den ene Gang efter den anden klitrer sig op ad et Ministerium, som fører en Politik, der er en fuldkommen Haan mod konservative Interesser og konservative principielle Synsmaader.

Min Dagsorden har derfor kun tilstræbt at faa Klarhed over og at komme paa det rene med, hvad det er, Ministeriet i Virkeligheden vil. Og hvad Fremtiden angaar; ser jeg, at et konservativt Hovedstadsblad som „Berlingske Tidende“ — og deri mener jeg, at det har Ret — i sin Leder i Dag skriver følgende: „Hvad nu det borgerlige Samarbejde angaar, synes Udviklingen kun alt for hurtigt at skulle give os Ret i, at den konservative Dagsorden af 19. Oktober ikke gav det en holdbar Formel“. Nej, det var kun en tom og intetsigende Formel efter den Fortolkning, der fra Ministeriets Side er lagt ind i den. Og saa slutter „Berlingske Tidende“ med at skrive: „Alt drejer sig i Virkeligheden om Uenighed med Hensyn til den økonomiske Politik eller snævrere sagt: Erhvervspolitikken. Vi ser mindre optimistisk paa Situationen end den konservative Resolution, naar den gør gældende, at denne Uenighed kan overvindes af det nuværende Folketing. Men vi er enige i, at Forsøget bør gøres for det borgerlige Samarbejdes Skyld“.

For det borgerlige Samarbejdes Skyld, for Venstres Skyld bør Forsøget gøres igen en Gang. Det er den samme „Berlingske Tidende“, der i Sommer raillerede over og smaahaanede den konservative Rigsdagsgruppe for, hvad den i Militærspørgsmaalet gjorde for Venstres Skyld, for det borgerlige